

der altså er noget på debet- og kreditsiden for alle parter.

Men det er der ingen, der har nævnt endnu. Jeg har altså dårlige erfaringer med de spørgsmål, jeg stiller her, og nu desværre også med Venstres svar. Det er ikke nogle småting med, at der er nogle smådirektiver, som vi ikke rigtig kan lide. Det lever vi jo med, og det er jeg helt enig i. Jeg vil meget gerne leve med nogle smådirektiver, som jeg ikke kan lide, for at nå nogle overordnede mål.

Jeg ville bare så gerne, om man ligesom kunne indse, at der er nogle problemer. Vi er ved at blive indrulleret i et sådant samarbejde, hvor vi trods alt fastlåser den ene af de justeringsskruer, man har i den økonomiske politik. Den mister vi altså muligheden for at bruge. Kunne man ikke være bekymret over, at tyskerne åbenbart vil have mere indflydelse i Den Europæiske Centralbank, end vi synes om, og at de åbenbart er lidt mere inspireret af økonomen Keynes, som vi i øvrigt havde dårlige erfaringer med i 1970'erne, end vi synes om?

Jeg vil gerne medgive, at det ville have været en stor fordel for os i dag, hvis vi havde skullet opfylde konvergenskriterierne i 1970'erne, men sådan var det altså ikke. Men er der slet ingen ulemper, som man kunne nævne?

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg synes sådan set, at det modsætningsfyldte i fru Charlotte Antonsens argumentation om dansk indflydelse gennem Den Europæiske Centralbank stod lysende klart, og der blev også hurtigt flyttet en argumentation over i noget helt andet, nemlig Euro-X-Rådet.

Her vil jeg gerne bede fru Charlotte Antonsen bekræfte, at hvis det drejer sig om politiske beslutninger på EU-plan, er det i Ministerrådet, det foregår, hvor Danmark jo sidder med, og hvor Danmark har indflydelse og taleret og stemmeret og hele baduljen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Til hr. Thulesen Dahl: Ja, vi ønsker en uafhængig centralbank i Europa.

Til hr. Ole M. Nielsen: Vi mener ikke, at der er nogen fordele ved at stå uden for i den nuværende situation.

Til fru Pernille Frahm: Det hedder Euro-11 i dag, fordi der er 11 lande, der går med. Det hed Euro-X indtil da. Det er sådan i EU, ligesom det

er i Danmark, at vi selvfølgelig har et beskæftigelsesforum. Her i huset er det Arbejdsmarkedsudvalget, men Arbejdsmarkedsudvalget er jo ikke meget værd, hvis vi ikke samtidig har Finansudvalget, der er med til at finansiere noget af det, som Arbejdsmarkedsudvalget gerne vil.

Så på papiret har fru Pernille Frahm ret i, at Danmark sidder med ved bordet, når vi drøfter beskæftigelse. Ja, det gør vi. Vi sidder også med, når man drøfter økonomi, men vi sidder ikke med i Euro-11-Ministerrådet, hvor man udstikker rammerne, hvor man har den første diskussion, og det er et problem, at vi dermed har mistet en stor del af indflydelsen på Europas økonomi.

Formanden:

Fru Lene Espersen som ordfører.

Lene Espersen (KF):

Jeg vil også gerne starte med at takke for de redegørelser, som vi har fået fra statsministeren som økonomiministeren. Jeg synes, de har været nyttige, og jeg synes også, det er vigtigt, at vi har en debat. Derfor var Det Konservative Folkeparti naturligvis også indstillet på at tage del i denne forespørgselsdebat, som vi i dag har om emnet.

Der skal ikke herske tvivl om, at Det Konservative Folkeparti gerne ser, at vi slipper af med vores forbehold, når det drejer sig om ØMU'ens tredje fase, når det drejer sig om euroen. Vi ser gerne, at Danmark deltager helt og fuldt, og det drejer sig såmænd om alle fire forbehold.

Men nu er det jo ikke noget, som Det Konservative Folkeparti bestemmer. Det er noget, som den danske befolkning bestemmer, og vi vil gøre vores til at påvirke befolkningen i en sådan retning, at vi kan få fjernet de fire forbehold.

Der har i det sidste år været fokus på forbedringen af ØMU'ens tredje fase, og det er ikke mindst noget, der har været fokus på på grund af den finansielle krise, der er foregået globalt. Den har medvirket til, at der er kommet fokus generelt på valutariske forhold, og her mener jeg faktisk, det er vigtigt at gøre sig klart, at den danske krone har været under pres i den fase, hvorimod de valutaer, der allerede havde signaleret, at de ville deltage i euroen, har stået stærkere. Det har stor betydning for Danmark, og derfor synes jeg, det er et af de helt overordnede og meget aktuelle argumenter for, hvorfor